

Finansdepartementet
Finansmarkedsavdelingen
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

2. desember 2017

Høring – NOU 2017:15 Revisorloven – Forslag til ny lov om revisjon og revisorer

Vi viser til Finansdepartementets brev av 4. september 2017 om Revisor- og regnskapsførerlovutvalgets delutredning 1, NOU 2017:15 Revisorloven – Forslag til ny lov om revisjon og revisorer.

Generelt

Norsk Øko-Forum (NØF) finner grunn til å fremheve revisors rolle som allmennhetens tillitsperson, jf. revisorloven § 1-2, og har gjennom det en viktig rolle i næringslivet og i relasjonen mellom næringslivet og offentlige myndigheter. Revisor har som allmennhetens tillitsperson ved utførelse av lovfestet revisjon, en viktig rolle i å hindre, avdekke og forebygge økonomisk kriminalitet.

Økonomisk kriminalitet er svært samfunnsskadelig kriminalitet som angriper viktige samfunnsinstitusjoner, er ofte komplisert, mangler de ytre kjennetegn på lovbrudd og kan skje innenfor rammen av ellers lovlig økonomisk virksomhet. Dette gjør at økonomisk kriminalitet ofte kan være svært krevende å avdekke. Revisor har i denne sammenheng en særlig rolle og posisjon for å kunne bidra til å bekjempe økonomisk kriminalitet. Det bør være nok å vise til konsekvensene av svikt i revisjonen med de store skandalene internasjonalt og nasjonalt med Enron og World Com i USA og Finance Credit i Norge.

NØF anser revisor som en viktig medspiller og ressurs i de utfordringene som vi møter i arbeidet med å bekjempe alvorlig økonomisk kriminalitet. Revisors arbeid med de reviderte virksomhetene er viktig for offentlige kontrollmyndigheter, politiet og Økokrim i saker om økonomisk kriminalitet og for bostyrere i konkurssaker. For skattemyndighetene er kvaliteten på og troverdigheten av de skatte- og avgiftspliktiges regnskaper av vesentlig betydning for rapporteringen til Skatteetaten – og dermed også for riktig fastsettelse av de reviderte virksomhetenes skatte- og avgiftsplikter.

Skattesystemet i Norge er et tillitsbasert masseforvaltningssystem med egenrapportering og egenfastsettelse. For å sikre riktig etterlevelse av skatte- og avgiftsregelverket, har derfor skatteetaten en egen utstrakt kontrollvirksomhet. Dette er en viktig og helt nødvendig funksjon, både for å sikre riktig skatte- og avgiftsproveny og for å sikre legitimiteten til

skattesystemet. Skatteetaten har ikke mulighet innenfor sine budsjetttrammer til å kunne utføre denne kontrollen alene, og det er derfor nødvendig for skatteetaten i sin kontrollvirksomhet å kunne nyttiggjøre seg det arbeidet som revisor utfører i de reviderte virksomhetene, med sikte på en mest mulig effektiv utnyttelse av samfunnets tilgjengelige kontrollressurser.

Vi har i vårt høringssvar først og fremst synspunkter og kommentarer til kapittel 9 i utvalgets lovforslag om revisors plikter ved lovfestet revisjon og revisorbekreftelser. I den anledning er det særlig viktig for oss at revisors oppgaver knyttet til de reviderte virksomhetenes bokføring og ansvar for bekjempelse av misligheter mv. videreføres, hvordan revisjonsoppdrag dokumenteres og at denne dokumentasjonen - om nødvendig - er tilgjengelig for bl.a. skattemyndighetene.

Kapittel 3 Godkjenning som revisor

§ 3-3 Praktisk opplæring

Utvalget er delt i synet på krav til praksis i utvalgets lovforslag § 3-3 andre ledd, når det gjelder i hvilken utstrekning praksis fra offentlig revisjon tilfredsstillende kravet til praktisk opplæring. Mindretallets forslag legger opp til en sontring mellom ulike typer offentlig revisjon og at ren regnskapsrevisjon i offentlig sektor likestilles med ordinær privat revisjon, fordi praksis fra årsregnskapsrevisjon av offentlige virksomheter bør likestilles uavhengig av om de revideres av en offentlig ansatt revisor eller en privat ansatt/næringsdrivende revisor. NØF er enig i mindretallets forslag.

Kapittel 9 Revisors plikter ved lovfestet revisjon og revisorbekreftelser

§ 9-1 Formålet med lovfestet revisjon

NØF støtter utvalgets forslag om en formålsbestemmelse om lovfestet revisjon. Dette vil imidlertid kun angi en overordnet ramme for revisjonen, og det derfor nødvendig med en mer konkret angivelse av kravene til lovfestet revisjon i de følgende bestemmelsene.

§ 9-4 Revisors plikter ved utførelse av lovfestet revisjon

Vi støtter utvalgets forslag om at det gis en egen bestemmelse som nærmere angir de forhold som revisor skal vurdere ved lovfestet revisjon. Etter vår oppfatning bør det presiseres i bestemmelsen at god revisjonsskikk innebærer at revisor skal opparbeide seg en forståelse for virksomheten og vurdere om ledelsen har oppfylt sin plikt til å sørge for at virksomhetens bokføring er i samsvar med gjeldende lovgivning. Det er også vesentlig med en presisering av at revisor med profesjonell skepsis vurderer regnskapsestimater og verddivurderinger, samt transaksjoner mellom nærstående parter.

Vi støtter utvalgets vurdering i punkt 13.3.4 om betydningen av den revidertes bokføring som grunnlag for å produsere årsregnskapet og annen pliktig regnskapsrapportering, spesifikasjoner av den pliktige regnskapsrapporteringen og andre regnskapsrapporteringer som kreves med hjemmel i lov eller forskrift, samt at bokføringen skal muliggjøre (etter)kontroll av og innsyn i løpende transaksjoner og grunnlaget for pliktig regnskapsrapportering.

Skattemyndighetene erfarer ofte at transaksjoner mellom nærstående representerer en vesentlig risiko for feilinformasjon i virksomhetenes regnskaper. Vi støtter derfor utvalgets vurderinger om at den lovfestede revisjonen bør innrettes med sikte på en særlig profesjonell skepsis ved vurdering av transaksjoner mellom nærstående parter, som vil være av vesentlig betydning for riktig etterlevelse av skatte- og avgiftsreglene.

§ 9-5 Kommunikasjon med styret

Vi har merket oss at utvalget er delt når det gjelder krav om "nummererte brev" ved skriftlig kommunikasjon med virksomhetens ledelse. Med "brev" menes en skriftlig henvendelse til foretaket, som selvsagt kan sendes elektronisk, men hvor det bør være krav til notoritet og formalitet, slik at dokumentet kommuniseres og oppbevares på egnet vis.

Medlemmene i NØF erfarer at nummererte brev kan være av både vesentlig og avgjørende betydning i kontroll- og straffesaker. Vi er derfor enig med mindretallet i at sterke kontrollhensyn tilsier at kommunikasjon mellom revisor og virksomhetens ledelse skjer skriftlig med nummererte "brev". Nummerering av revisors brev gjør det mulig i ettertid å kontrollere fullstendigheten i kommunikasjonen mellom revisor og ledelsen. Vi støtter også mindretallets syn om at det er viktig at kommunikasjonen er klar, jf. punkt 15.6.1. Kommunikasjonen med styret må være etterkontrollerbar, i en form og med et innhold som tydelig, presist og begrunnet formidler innholdet og alvoret i de forhold revisor tar opp.

Skriftlig kommunikasjon i form av nummererte brev har også en forebyggende effekt overfor de reviderte foretakene, når de vet at revisor vil måtte sende brev som nummereres og dermed ikke kan fjernes uten at det kan spores. I tillegg tror vi at det vil kunne lette et mulig press på revisor ved at revisor plikter å gjengi sin vurdering av forholdet i et slikt brev. En videreføring av kravet til nummererte brev vil være en videreføring av gjeldende krav til revisor som gir en merverdi i kontrollsammenheng. Vi kan heller ikke se at dette på noen måte vil være særlig byrdefullt eller kostnadskrevenne.

Vi har også merket oss at utvalget er enstemmig i sitt forslag om å videreføre kravet til at revisor i forbindelse med manglende attestasjon av næringsoppgaven, melding om mottatt og avgitt konsernbidrag iht. skatteforvaltningsforskriften § 8-2-6 samt kontrolloppstillingen iht. skatteforvaltningsforskriften § 7-2-11, skal sende en skriftlig begrunnelse. Vi støtter at disse viktige kravene videreføres.

Utvalget er imidlertid delt i synet på hvorvidt kravet til skriftlig begrunnelse skal hjemles i revisorloven eller skatteforvaltningsforskriften. Her støtter vi klart mindretallets forslag, og vi legger i den forbindelse vekt på at manglende signering av nevnte opplysninger til skattemyndighetene vil være begrunnet i forhold som revisor uansett skriftlig skal kommunisere til styret. Dette er videre en plikt som pålegges *revisor*, og det er derfor helt naturlig og gir bedre tilgjengelighet lovmessig at revisors plikter fremgår av revisorlovverket. Slik vi ser det, bør derfor utleveringsplikten for revisor være tilsvarende dagens plikt i revisorloven § 6-2 fjerde ledd annet punktum, også i den nye revisorloven. Gjeldende bestemmelse i revisorloven § 6-2 fjerde ledd annet punktum kom inn etter et forslag fra Skatteunndragelsesutvalget i NOU 2009:4. Plasseringen av bestemmelsen ble vurdert den gangen, og vi er enig med departementet som da mente - og begrunnelsen for dette - at plikten burde hjemles i revisorloven, som vi fortsatt mener er den samme, jf. Prop 1 L (2009-2010) punkt 5.7.

§ 9-7 Revisjonsberetning

Utvalget er delt i sitt syn på flere punkter i denne bestemmelsen. Dette gjelder både innholdet i revisjonsberetningen og om revisor må avgi revisjonsberetning når regnskapet ikke er revidert.

Generelt vil vi fremheve at revisjonsberetningen gir viktig finansiell informasjon til alle regnskapsbrukere, herunder banker, andre kreditorer og offentlige myndigheter. For bl.a. skattemyndighetene gir revisjonsberetningen viktige signaler i forbindelse med kontrollen av skattemeldingene og skatteetatens etterkontroller.

Utvalget er delt i synet på om revisor eksplisitt skal uttale seg om misligheter og feil i revisjonsberetningen, jf. punkt 15.6.5. På denne bakgrunn har mindretallet forslag til en tilføyelse til bestemmelsen i § 9-7 annet ledd, jf. punkt 26.4.6. Her støtter vi mindretallet syn om at det underbygger revisors ansvar for å bidra til å forebygge og avdekke økonomisk kriminalitet, om slike forhold omtales eksplisitt i revisjonsberetningen. Dette er også viktig informasjon for brukerne av regnskapet. Vi er også enig i den begrunnelsen som er gitt for mindretallets forslag i punkt 15.6.5.

Når det gjelder utformingen av forslaget i punkt 26.4.6, ser vi at ordlyden delvis overlapper med ordlyden i § 9-7 annet ledd bokstav g. Det kan derfor være grunn til å se på forholdet mellom disse alternative tekstene.

Utvalget er også delt i synet på hvorvidt revisjonsberetningen skal gi opplysninger om den revidertes bokføring og om det er holdt pliktig årlige møte med revisor uten den daglige ledelsen til stede. Her vil NØF spesielt trekke frem at det bl.a. for skattemyndighetene er av vesentlig betydning at revisor uttaler seg om plikten til å sørge for ordentlig og oversiktlig registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger i revisjonsberetningen. Dette må også ses i sammenheng med at dette er en sentral og viktig oppgave som en del av revisors plikter ved utførelsen av lovfestet revisjon, jf. utvalgets forslag § 9-4. Disse opplysningene er også særlig viktig sett fra et kontroll- og regnskapsbrukerperspektiv. Oppfyllelse av kravet til ordentlig og oversiktlig bokføring er grunnleggende for brukernes tillit til det reviderte årsregnskapet.

Tilsvarende, gir opplysning om avholdt pliktig møte mellom revisor og styret, viktig informasjon om revisors utførelse av revisjonsoppdraget og kommunikasjonen mellom revisor og styret. Dette gjelder uavhengig av hvorvidt plikten til å avholde møte reguleres i revisorloven eller selskapslovgivningen. Uansett må dette anses som en del av revisors plikter ved lovfestet revisjon, og vi mener i den forbindelse at det med fordel kunne vært henvist til selskapslovgivningen i utvalgets forslag § 9-5. Vi støtter mindretallets synspunkter i punktene 15.6.4 og 15.6.6.

Det bemerkes også at negative revisjonsberetninger gir kontrollmyndighetene viktig informasjon som bør være lett tilgjengelig for regnskapsbrukerne. Vi mener derfor at det, ut fra både et brukerperspektiv og for kontrollformål, er god grunn for at kravet om å avgi negativ revisjonsberetning videreføres i ny lov. Vi er derfor enig i mindretallets forslag i punkt 15.6.3.

§ 9-9 Oppdragsdokumentasjon

Vi oppfatter utvalgets forslag slik at utvalget er delt både når det gjelder krav til innhold, omfang og hvor lenge oppdragsdokumentasjonen skal oppbevares.

Utvalgets flertall foreslår at revisor ikke lenger trenger å dokumenteres særskilt forhold som tilsier at det kan foreligge misligheter og feil og hva revisor har foretatt seg i den anledning. Dette begrunnes med at slike forhold uansett må dokumenteres etter de alminnelige reglene, og at det derfor ikke er nødvendig med slikt særskilt dokumentasjonskrav. Utvalgets mindretall foreslår at kravet om at dette dokumenteres særskilt, videreføres. Vi er enige med mindretallet og med den begrunnelse som er gitt i punkt 16.3.2.

Utvalgets forslag til § 9-9 regulerer ikke krav til oppbevaringstid for andre tjenester enn lovfestet revisjon. Utvalgets mindretall foreslår at det også klargjøres krav til oppbevaringstid for slik dokumentasjon, jf. punkt 16.3.3 og punkt 26.4.7. Vi støtter også her mindretallets forslag.

Utvalget er også delt i synet på krav til oppbevaringstid. I utvalgets forslag til § 9-9 syvende ledd er det en oppbevaringstid på fem år etter at revisjonsberetningen er avgitt. Dette innebærer en reduksjon i oppbevaringstiden på fem år i forhold til gjeldende revisorlov, hvor kravet i dag er ti år. Flertallets forslag er begrunnet med at fem års oppbevaringstid bør være tilstrekkelig i forhold til de frister som gjelder erstatnings- og skadesaker mot revisor og av hensyn til Finanstilsynets og revisorforeningens muligheter til å gjennomføre kvalitetskontroll.

NØF er klart ikke enig i dette. Av hensyn til mulige erstatnings- og straffesaker samt endringssaker som gjelder store og alvorlige skattekrimssaker etter skatteforvaltningsloven, støtter vi mindretallets syn om at et krav til fem års oppbevaringstid ikke vil være tilstrekkelig. Endringsfristene etter skatteforvaltningsloven er ti år for slike saker, og det samme gjelder fristene for foreldelse av straff for grov økonomisk kriminalitet. Vi viser til punkt 16.3.5 i utredningen. Saker som gjelder alvorlig skatte- og avgiftskriminalitet avdekkes normalt etter flere år, og det er kanskje nettopp i disse sakene at det er særlig viktig å finne dokumentasjon for hva som har skjedd flere år tilbake i tid. I slike alvorlige saker bør det også være *i revisors interesse* å oppbevare relevant dokumentasjon, så lenge det kan oppstå saker hvor det er aktuelt å belyse revisors ivaretagelse av revisjonsoppdraget og revisjonens utførelse.

Vi viser også til vår høringsuttalelse til Finanstilsynet av 24. januar 2017 om forslag om reduksjon av oppbevaringstiden for regnskapsførers oppdragsdokumentasjon, som etter vår oppfatning klart har overføringsverdi også til oppbevaringstiden for revisors oppdragsdokumentasjon. Fra høringsuttalelsen hitsettes:

Oppbevaringstid for kopi av brev og annen korrespondanse med oppdragsgiver hvor regnskapsfører har påpekt feil og mangler

Norsk Øko-Forum (NØF) støtter forslaget om at oppbevaringstiden fortsatt skal være ti år for kopier av brev og annen korrespondanse med oppdragsgiver hvor regnskapsfører har påpekt feil og mangler. Begrunnelsen for ikke å foreslå en endring i oppbevaringstiden for slik dokumentasjon er at denne korrespondansen vil kunne ha en verdi, uavhengig av eksistensen av regnskapsmateriale. Det er vi enig i.

Oppbevaringstiden må ses i sammenheng med fristen for å kunne foreta endring av skattesaker som er ti år, jf. skatteforvaltningsloven § 12-6 annet ledd. Ti års fristen gjelder for de mest alvorlige skattekrimsakene, og nettopp i denne type saker har skattemyndighetene et særlig behov for slik dokumentasjon fra regnskapsfører. Endringsfristen etter tolloven er også ti år, jf. tolloven 12-12 tredje ledd.

Regnskapsfører er en profesjonell aktør, og brev mv. fra regnskapsfører til klienten hvor det påpekes feil og mangler vil kunne ha stor bevisverdi for skattemyndighetene når det tas opp endringsaker og i forbindelse med straffesaker på skatteområdet. Det samme vil også gjelde for saker knyttet til andre typer økonomisk kriminalitet, hvor foreldelsesfristene normalt er ti år for alvorlig økonomisk kriminalitet.

Oppbevaringstid for dokumentasjon som viser hva som er utført for hver enkelt oppdragsgiver

Vi er imidlertid ikke enig i forslaget om redusert oppbevaringstid fra ti til fem år for dokumentasjon som viser hva som er utført for hver enkelt oppdragsgiver. Hensynet til at det etter bokføringsloven fortsatt er krav om ti års oppbevaring for visse typer transaksjoner og for enkelte bransjer er etter vår oppfatning tillagt for liten vekt og fremstår som lite begrunnet. Det er særlige og kontrollmessig viktige hensyn som ligger til grunn for kravet om oppbevaring i ti år, bl.a. for bransjer som er spesielt utsatt for økonomisk kriminalitet. Vi savner en nærmere og bedre begrunnelse for hvorfor det ikke bør være en tidsmessig sammenheng mellom oppbevaringen for regnskapsførers oppdragsdokumentasjon og oppdragsgivers oppbevaring etter bokføringsloven, og er spørrende til hvorfor det i praksis skulle være vanskelig å skille mellom oppdragsdokumentasjon knyttet til regnskapsmateriale med henholdsvis fem og ti års oppbevaringstid. Reglene i bokføringsloven om hva som skal oppbevares i ti år er rimelig klare, f.eks i hvilken bransje oppdragsgiver driver sin virksomhet. Dersom det er tvil knyttet til enkelte dokumenter, bør det ikke være særlig byrdefullt å oppbevare disse i ti år.

Oppbevaringstiden må også ses i sammenheng med endringsfristene for skattemyndighetene og tollmyndighetene, samt fristene for strafferettslig foreldelse for alvorlige økonomiske forbrytelser. Regnskapsførers oppdragsdokumentasjon kan være gode bevis for kontrollmyndighetene i forvaltningssaker og politiet i straffesaker når oppdragsgiver ikke har oppbevart regnskapsmateriale utover den lovbefalte fristen på fem år.

Regnskapsfører er en profesjonell yrkesutøver som driver sin virksomhet med offentlig tillatelse. Myndighetene bør kunne stille større krav til en slik utøver enn til en alminnelig næringsdrivende og bokføringspliktig. De kan på en helt annen måte innrette sin virksomhet på en profesjonell og effektiv måte, og det bør derfor kunne forventes at de tar i bruk elektroniske (digitale) oppbevaringsmedia for oppbevaring av oppdragsdokumentasjonen. Elektroniske (digitale) oppbevaringsmedia tar ikke plass og koster svært lite. Bare av den grunn forstår vi ikke hvorfor det skulle være nødvendig å redusere oppbevaringstiden fra ti til fem år, når det ikke medfører særlige merkostnader. Det bør også kunne forventes at profesjonelle aktører som regnskapsførere, revisorer, advokater, eiendomsめglere og banker i større grad enn andre næringsdrivende bidrar til å bekjempe økonomisk kriminalitet ved ta de har et noe utvidet krav til oppbevaring, slik at viktig og nødvendig kontrollinformasjon kan

innhentes fra disse. Dette er også begrunnelsen for at f.eks banker og finansieringsforetak har krav om oppbevaring av kontoutskrifter i ti år, jf. bokføringsforskriften § 8-13-4.

I gjeldende revisorlov § 5-5 er det krav om at revisor skal oppbevare pliktig dokumentasjon på en ordnet og betryggende måte. Utvalgets flertall har ikke ansett det nødvendig å videreføre dette kravet og det er utelatt i utvalgets forslag § 9-9. Utvalgets mindretall foreslår imidlertid at dette kravet videreføres med et krav til tilsvarende oppbevaring som gjelder for regnskapsmateriale etter bokføringsloven § 13 tredje ledd, jf. punkt 16.3.6. Etter vårt syn medfører den teknologiske utviklingen, samt økende internasjonalisering og utsetting av tjenester i revisjons- og regnskapsbransjen, at kravet til ordnet og sikker oppbevaring er enda mer aktuelt og nødvendig enn tidligere. Vi mener derfor at kravet til forsvarlig og sikker oppbevaring bør videreføres, og støtter mindretallets forslag til at pliktig dokumentasjon skal oppbevares forsvarlig.

Kapittel 11 Erstatningsansvar

§ 11-1 Erstatningsansvar

Vi er enig med utvalgets flertall i forslaget om å videreføre gjeldende erstatningsbestemmelse i revisorloven. Vi viser i den anledning til den begrunnelsen departementet har gitt for gjeldende regler, som er gjengitt i punkt 19.1, og er enig i departementets vurdering.

Ny § 11-2 Ansvarsforsikring

Et av medlemmene i revisorlovutvalget (seksjonssjef Monica Sivertsen fra Skatt øst) har foreslått en bestemmelse om tvunget ansvarsforsikring. Det vises til utredningens punkt 19.7.5. Forslaget må ses i sammenheng med at dagens krav til sikkerhetsstillelse ikke er videreført utvalgets forslag. Videre bygger forslaget på å sikre effektiv dekning av skadelidtes tap. Når det gjelder skatte- og avgiftsunndragelser, representerer Skatteetaten skadelidte på samfunnets vegne. Skatte- og avgiftsunndragelser påfører fellesskapet store økonomiske tap. Belastningen for en enkelt regnskapsbruker, som ikke er sikret dekning for sitt økonomiske tap, kan imidlertid være langt mer tyngende. Forslaget søker å balansere den økonomiske risikoen mellom mulige skadelidte og de reviderte virksomhetene, ved at forsikringssummen skal stå i rimelig forhold til virksomhetens art og omfang.

Kapittel 14 Tilbakekall av godkjenning, sanksjoner og straff

§14-3 Overtredelsesgebyr

Utvalget er delt i synet på om overtredelsesgebyr kun skal kunne ilegges revisjonsforetaket eller om det også skal kunne ilegges revisor. VI støtter mindretallets forslag og begrunnelse, jf. punkt 21.7.1.

§14-4 Ledelseskantene

Utvalget er delt i synet på hvilke overtredelser som skal kunne kvalifisere for ledelseskantene. NØF støtter også her mindretallets forslag og begrunnelse, jf. punkt 21.7.2.

§14-9 Straff

Utvalget er delt i synet på om gjeldende straffebestemmelse skal videreføres, eller om det skal gjøres endringer både i form av omfanget på hva som er straffbart, skjerping av skyldkrav og reduksjon i straffenivå. Mindretallet foreslår å videreføre dagens straffebestemmelse med noen mindre justeringer av bestemmelsens oppbygging. NØF er enig i mindretallets forslag og begrunnelser, jf. punkt 21.7.3. Vi ser klart ingen grunn til at revisors ansvar - herunder

straffeansvaret - som profesjonell yrkesutøver, skal reduseres. Vi viser til hva vi innledningsvis har sagt om betydningen og viktigheten av revisjon. Ansvar og straffeansvaret må stå i forhold til betydningen og viktigheten for samfunnet av revisors funksjon og arbeid.

Oppsummering

Revisor er allmennhetens tillitsperson og NØF mener derfor at det er viktig at revisors rolle og ansvar knyttet til bekjempelse av økonomisk kriminalitet videreføres og styrkes i ny revisorlov. Revisor har en viktig rolle i bekjempelsen av økonomiske kriminalitet, som etter vår oppfatning må ses og vurderes samlet. Det er viktig at gjeldende regelverk, sett i sammenheng, gir et effektivt vern mot økonomisk kriminalitet og gode premisser for bekjempelse av slik kriminell virksomhet. Våre høringskommentarer bygger på at revisorloven en sentral lov i den viktige kampen mot økonomisk kriminalitet. Både en videreføring av revisors kontroll av den reviderte virksomhetens bokføring, nummererte brev, innholdet i revisjonsberetningen og oppbevaring av oppdragsdokumentasjon er viktige elementer i en effektiv bekjempelse av økonomisk kriminalitet. Samtidig bør revisors ansvar for sine handlinger, eller mangel på sådanne, markeres med at det kan få merkbare konsekvenser økonomisk og med et adekvat straffeansvar. Det ville gi et helt feil signal om dette ansvaret skulle reduseres.

Med hilsen
for Norsk Øko-Forum
Jan-Egil Kristiansen
leder faglig utvalg